

хора ще се ожениятъ, или не? Защо укоряватъ младия момъкъ и младата мома? — Много просто. И децата разбиратъ тази работа, както знаятъ, че $1 + 2$ е равно на 3. Съ единъ примѣръ ще изясня мисълта си. Представете си, че имате да давате нѣкому хиляда лева и сте приготвили тия пари да се издължите. Въ това време дохожда при васъ единъ познать и ви моли да му услужите съ хиляда лева само за нѣколко дена. Вие отказвате да му услужите, като му обяснявате, че имате хиляда лева, но сте ги приготвили за изплащане на част отъ една ваша полица. — Моля ти се, услужи ми. Докато дойде срокътъ за твоята полица, азъ ще върна паритъ. Най-после вие се съгласявате да му услужите, давате му хиляда лева. Обаче, какво става следъ това? Минаватъ день, два, три, недѣля, месеци, този човѣкъ не връща паритъ. Съ това положението се влошава: нито вие можете да платите дѣлга си, нито той е използвувалъ паритъ разумно. Така става, когато човѣкъ намисли да направи едно добро. Дяволътъ дѣбне, търси начинъ да разваля добри тѣ работи.

Често хората говорятъ за дявола, безъ да разбиратъ, какво нѣщо е той. Дяволътъ не е нищо друго, освенъ разумно сѫщество, което живѣе изключително за себе си. Следователно, всѣки, който живѣе изключително за себе си, има тази чърта на дявола. Който не живѣе само за себе си, той се е спрavилъ съ тази чърта. Обаче, никой не обича човѣка, който мисли и живѣе изключително за себе си. Не може да се ползува съ любовта на хората онзи, който живѣе само за себе си. Казватъ нѣкои, че човѣкъ трѣбва да живѣе само за себе си, но тѣхната философия е крива, не тѣрпи критика. Паразитътъ живѣятъ само за себе си, но кой ги обича? Като намѣрите нѣкоя дѣрвеница, веднага я хващате и убивате. Кой човѣкъ е направилъ дѣрвеницата наследница на своя животъ? За паразитътъ нѣма законъ. Щомъ ги хванатъ, веднага имъ подписватъ смъртната присъда. Казвате: Какво да правимъ съ своите неджзи? Турете ги между двата нокъта, както българитъ постъпватъ съ нѣкои отъ паразитите, и ги чукнете. — Ще успѣемъ ли? — Направете опитъ и ще видите. Ако първиятъ пжъ не успѣете, опитайте се втори, трети пжъ — все ще успѣете. Когато хване нѣкой паразитъ, българинътъ го туря между двата си нокъта и го чуква. Случва се, този паразитъ се изплъзне между ноктите му. Той го хване, тури го още единъ пжъ между ноктите си и го смаже. Докато не го убие, той не